

Titel: Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter III, stk. 11

Citation: "Fortegnelsen over Trykkefrihedens Skrifter III, stk. 11", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 3, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-27, anm. nr. 1-272, dækkende 14.09.72-14.09.73 [stk. 2-27 ikke averteret i Adresseavisen]*, Gyldendal, 1773, s. 3. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-4_003-shoot-w4_003_011_p3_bZONE1563679/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Fortegnelsen bind 3, Fortegnelse paa alle de Skrifter som siden Trykfriheden ere udkomne, stk. 1-27, anm. nr. 1-272, dækkende 14.09.72-14.09.73 [stk. 2-27 ikke averteret i Adresseavisen]

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

under Pauli Beskyttelse og besynlle sin Sag med hans Exempel, er ikke saa let at giette. Han siger: Paulus ligesom har vrist og dette snedige Greb, som en lovlig Jagttagelse, da man pynter meest det ringeste — Naar han kalder sin Svaghed fuldkommen, kan vi give ham fuldkommen Bisfald, i det ringeste, naar han skal skrive Tilskrifter, og maaskee vi nødes til samme Tilstaaelse, naar vi har læst hele Skriftet igiennem.

Til dette Skrifts Bedømmelse tør vi ikke trække et eneste Bogstav, sevend vi med den helligste Vrefengt saae hørt af Forfatterens egen Mund de Tanker han har om Konstdommeres Forhold, og de Regler han ønsker at de vilde iagttage. S. 8-9. læser han de Herrer Konstdommere deres Text for i den myndigste Tone; forepræker dem deres Pligter og skildrer deres Barskhed med livagtige Farver. Midt under disse Trettesættelser er dog ingen Dommer meer ubillig end han er. De andre Konstdommere pactoge sig allene at demme lærde Mænds Forstand, i den Tanke at Hiertets Bedømmelse hørte til den alvidende Hiertekjenderes Overret. "Clericus, siger han, bedømmer Caves Verk om de Christnes Liv

L. 2 og